Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

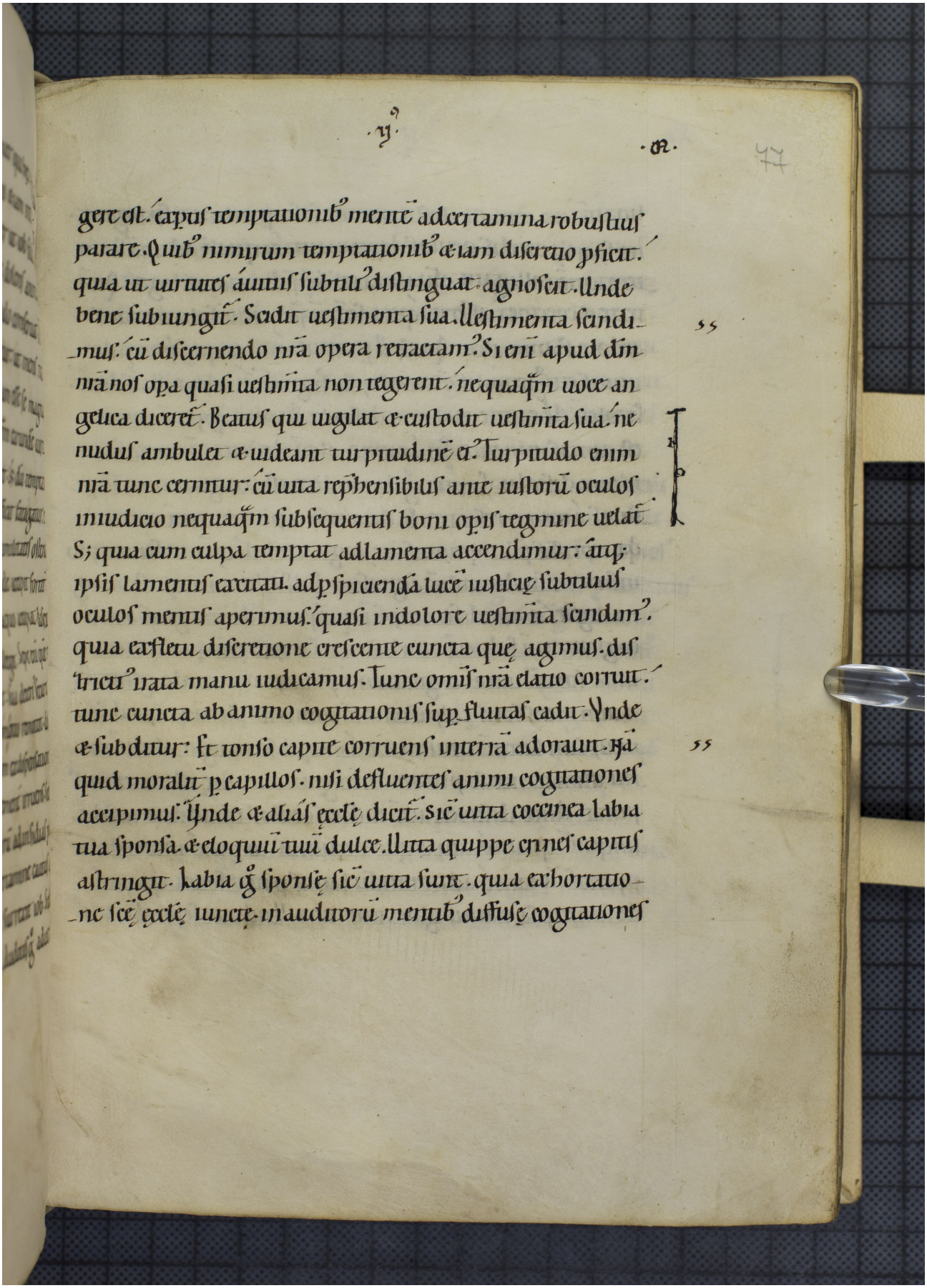

·y·

·or·

77

gere est. ¶ capus temptationib' mente adcertamina robustius
parare. Quib' nimirum temptationib' ꝑiam discretio ꝓficit.
quia ut uirtutes ¶ uitiis subtilit' distinguat. agnoscit. Unde
bene subiungit. Scidit uestimenta sua. Uestimenta scindi-
mus. ¶ cu discernendo nra opera retractam'. Si enim apud dm
nra nos opa quasi uestimta non tegerent. ¶ nequaqm uoce an
gelica diceret. Beatus qui uigilat ꝑ custodit uestimta sua. ne
nudus ambulet ꝑ uideant turpitudinem ei. Turpitudo enim
nra tunc cernitur. ¶ cu uita reprhensibilis ante iustorum oculos
in iudicio nequaqm subsequentis boni opis tegmine uelat.
Si quia cum culpa temptat ad lamenta accendimur. ¶ atq;
ipsis lamentis excitati. ad ꝓspiciendam lucem iustice subtilius
oculos mentis aperimus. ¶ quasi in dolore uestimta scindim'.
quia exfletu discretione crescente cuncta que agimus. dis
tricti' irata manu iudicamus. Tunc omis nra elatio corruit. ¶
tunc cuncta ab animo cogitationis sup fluitas cadit. Unde
ꝑ subditur. Et tonso capite corruens in terra adorauit. Ipa
quid moralit' ꝑ capillos. nisi defluentes animi cogitationes
accipimus. Unde ꝑ alia ecclie dicit. Sicut uitta coccinea labia
tua sponsa. ꝑ eloquiu tuu dulce. Uitta quippe crines capitis
astringit. Labia q̃ sponsi sicut uitta sunt. quia exhortatio-
ne sce ecclie iuncte in auditorum mentib' diffusi cogitationes